SUBMITTED BY
kurtmühlematter

ON
23.04.2013

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Семейна младежка група

Отдавна общността Ф. организира редовно интересни срещи за членовете на семействата на децата от младежката група и тийнейджърите. Поканени са просто всички – „семейството“ се разглежда не толкова в генетичен, колкото в „духовен“ смисъл.

Всеки е поканен да стане част от „Божието семейство“. Тук се чувстват добре дори самотните хора, бабите, децата от съседството, майките, отглеждащи децата си сами... Срещите се организират от семейства или малки екипи от църквата. Не става дума за перфектна организация или изпипана програма, а за общност, игри, забавление, разговори, спонтанност, взаимно служене, насърчаване и обмен – това е в центъра на вниманието.

Катастрофа – капанът на паркинга

Марк (изменено име), на 16 години, доскоро напълно незабележим. Талантлив футболист, средностатистически ученик в търговско училище, бивш член на младежката скаутска организация... тази картина се разбива като сапунен мехур с неочакваното обаждане от полицията: „Синът ви е хванат за втори път с откраднат мотопед!“ Като ударена от мълния, тази ужасна новина поглъща гласа на майката. Това не може да е истина! – Разбира се, Марк създаваше все повече проблеми през последните седмици. Оценките му се влошиха. А освен това винаги имаше онези странни типове, които питаха за него. С тях той караше скейтборд или се мотаеше с часове в парка. Отдавна вече не искаше да ходи в църквата. – „Веднага отивам в участъка да го взема!“, отговори обърканата майка. Но преди да тръгне, тя се обади на Юрген (името е променено). Юрген не е просто ръководител на тийнейджърите. Той е нещо повече: тийнейджърите все още му имат доверие. На него изпращат SMS-и. Към него се обръщат, когато са в беда. Той е този, който ги приема и ги приема такива, каквито са. Той е този, който ги търси там, където се намират: в задимени барове, на футболното игрище, в училище или дори в полицията! Много тийнейджъри са прекарали уикенда при него и са успели да излеят своята неудовлетвореност. Той е този, който посредничи между тийнейджърите и родителите им. Не в „ролята на ръководител“ – *това, което прави, го прави от истинска любов към тях*. Единственото условие: тийнейджърите трябва да искат да поддържат връзка с него. Юрген иска да им помогне да изразят своите рани, разочарования, проблеми и т.н., а не просто да се потапят в тях или да изливат гнева си. Времето, което той отделя за срещите с тийнейджърите, е малко в сравнение с това, което посвещава на тази лична грижа. Юрген не е новоизлюпен ръководител на тийнейджъри. Наближаващ 40-те, той може да се похвали с не малко опит. Родителите ценят неговата компетентна готовност да помага точно толкова, колкото и децата. Той дори измисли „кафе-срещата за майки“, на която

редовно кани засегнатите майки. Там те могат да обменят различни въпроси и тревоги и да почерпят кураж.

За мен Юрген е рядък пример за това как работата с младежи не се ограничава само до програмите. Един обикновен млад ръководител едва ли би могъл да изпълнява неговата служба. И все пак тя става все по-необходима – *да, направо се превръща в незаменима част от нашата работа с младежите.* Повече от всякога се нуждаем не от програми, а от улични работници, медиатори (посредници, например между родители и деца) и места, където децата ни да могат да се чувстват приети. Повече от всякога сме принудени да се потопим в контекста на нашите младежи и тийнейджъри, за да им помогнем. Принудени сме да започнем диалог с техните родители, учители, приятели... Очевидно е, че за тази всеобхватна задача екипът от ръководители в повечето случаи е претоварен. Дори Юрген би бил, ако не поддържаше различни връзки със специализирани институции. По-долу бих искал да представя един начин за разширяване на работата с младежките групи, който отчасти отговаря на гореспоменатата нужда: ***семейната младежка група***.

Привличане на цели семейства към Божието царство

Отдавна църквата във Ф. организира редовно интересни срещи за членовете на семействата на децата от младежката група и тийнейджърите. Поканени са просто всички – „семейството“ се разглежда не толкова в генетичен, колкото в „духовен“ смисъл. Всеки е поканен да бъде част от „Божието семейство“. Тук се чувстват добре дори самотните хора, бабите, децата от съседството, майките, отглеждащи децата си сами... Срещите се организират от семейства или малки екипи от църквата. Не става дума за перфектна организация или изпипана програма, а в центъра са общността, игрите, забавлението, разговорите, спонтанността, взаимното служене, насърчаването и обменът.

Интересно е, че през последните години в западните страни отново нарасна желанието за цялостно семейство. Семейните инициативи стават все по-популярни. Църквата на Исус трябва да се изправи отново пред това изискване. Твърде дълго тя е давала пространство на духа на времето – индивидуализма. Твърде дълго е насърчавала едностранно групирането по възрастови групи и тук-там неволно е отслабвала семейството. Родителските отговорности бяха прехвърлени в твърде голяма степен на църквата.

Разчитам твърдо на Божието благословение, когато започнем да работим по-семейно ориентирано. Нашата църква, или по-точно нашата общност, трябва да бъде изключително привлекателна за семействата. Как точно може да изглежда това, Светият Дух трябва да ни разкрие наново. Липсват ни мъдрост и примери за подражание. В практическата част представям няколко на пръв поглед абсурдни идеи с предизвикателството да не ги разкъсваме на парчета, а да ги посеем.

Една ориентирана към семейството младежка група ми се струва, че играе решаваща роля тук – тя представлява естествения мост от семейството към църквата. Твърдо съм убеден, че една църква би спечелила изключително много, ако в себе си живееше повече като***„голямо семейство***“. С това искам да намекна, че за мен не става въпрос само за благото на отделните семейства – съзнавам, че семействата съставляват само една част. Централно място заема ***„семейното мислене“***в църквата. Към това семейство принадлежат всички членове!

- Къде се използват възможностите на семейството?
- Къде програмата на църквата отчита нуждите на семейството?
- Къде църквата подкрепя семейството на практика?
- Къде църквата отслабва или дори натоварва семейния живот? Къде разделя членовете на семейството?
- Какво значение има молитвата за осветените семейства?

- Как се справяме с последствията от средата, враждебна към семейството (семейства с един родител, разводи и т.н.)?
- Къде и как възникват напрежения между семействата или между семействата и отделните лица?
- Защо кръщаваме децата едва когато станат тийнейджъри или ги каним на причастие едва след така нареченото обучение?
- Къде се обсъждат семейните теми в семейния кръг?

Силно развитото чувство за семейство е нещо, което Библията нарича отличителен белег на семейството на Господа. Когато част от тялото е наранена или засегната от нещо, това се отразява на цялото тяло. Ето защо „посещението на болните“ и грижата за нуждаещите се трябва да се тълкуват в най-широк смисъл – и ние трябва да знаем кога някой се нуждае от чиния супа, кана портокалов сок или приятел, който да донесе лекарството или да остане с бебето, докато бащата посещава майката в болницата. Голямото семейство на Господа трябва да се грижи един за друг и да има чувство за болките на другия. Това е целият смисъл на „носете теготите един на друг“ и целият смисъл на „общността“ на църковното семейство.

(Едит Шефер, „Семейството като пространство за живот“, стр. 89)

Източник

- **Заглавна снимка:** Курт Мюлематер, www.juropa.net
- **Съдържание:** Вдъхновено от Едит Шефер, *„Семейството като жизнено пространство*“

Weitere Informationen

Етикети
Семейство

Брой участници
Няма налични данни.

Библията
Липсва тази информация.

Продължителност
Няма налични данни.

Материал
Много работа

Изтегляне на файлове
Няма изтегляне на файлове

KI Generierter Inhalt
Съдържание
Етикети
Брой участници
Библията
Продължителност
Материал

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/bg/wiki/art/semeyna-mladezhka-grupa